

Rådets slutsatser
av den 6 november 2017
om European Legislation Identifier
(2017/C 441/05)

I. INLEDNING

1. Enligt artikel 67.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska unionen utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa med respekt för de grundläggande rättigheterna och de olika rättssystemen och rättsliga traditionerna i medlemsstaterna.
2. Ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa, där rättsligt samarbete kan bedrivas, kräver inte bara kunskap om EU-lagstiftningen, utan också ömsesidig kunskap om rättssystemen i andra medlemsstater, inbegripet den nationella lagstiftningen.

II. EUROPEAN LEGISLATION IDENTIFIER

3. Syftet med European Legislation Identifier (ELI) är att göra det lättare att få tillgång till, dela och koppla samman rättsinformation som offentliggjorts genom nationella, europeiska och globala rättsinformationssystem.
4. ELI används för att skapa ett mer öppet, direkt och transparent system för tillgång till lagstiftning för medborgare, företag och förvaltningar på EU-nivå och utanför EU.
5. Användningen av ELI och strukturerade metadata för att hänvisa till och klassificera lagstiftning ger garantier för enklare tillgång till rättsinformation och underlättar utbyte och vidareutnyttjande av densamma. ELI används exempelvis för att effektivisera processen för anmälan av nationella införlivandeåtgärder till kommissionen och Publikationsbyråns offentliggörande av dem på webbplatsen EUR-Lex.
6. ELI-systemet ska särskilt göra följande:
 - a) Främja kompatibilitet mellan rättssystem och därmed underlätta samarbete i rättsliga frågor mellan nationella förvaltningar samt bidra till skapandet av Europeiska unionens område med frihet, säkerhet och rättvisa.
 - b) Fungera som en pådrivande kraft för transparens och öppenhet, och förstärka legitimiteten och ansvarigheten hos de medlemsstater som använder det.
 - c) Möjliggöra för användare att manuellt sätta samman uniforma resursidentifikatorer (URI) för ELI och därigenom snabbare och enklare kunna få åtkomst till den lagstiftning de söker.
 - d) Göra sökningar efter lagstiftning i flera olika rättssystem mer effektiva för medborgare och rättstillämpare.
 - e) Förbättra effektiviteten i arbetsflödena vid offentliggörande av lagstiftning och därmed leda till bättre kvalitet, mer tillförlitlig lagstiftning samt kostnadsbesparingar.
 - f) Möjliggöra smart vidareutnyttjande av rättsinformation, skapa möjligheter för den privata sektorn att utveckla nya tjänster och därmed bidra till utvecklingen av den digitala inre marknaden.
7. Rådet har antagit följande slutsatser:

III. BEHOV

8. Portaler för nationella och europeiska officiella tidningar ger tillgång till information om lagstiftning och andra officiella publikationer.
9. Kunskap om EU-lagstiftningens innehåll och tillämpning kan hämtas från EU:s rättskällor och från nationella källor, framför allt nationell lagstiftning som genomför EU-lagstiftningen.
10. Samarbetet inom Europeiska unionen har gjort att behovet av att identifiera och utbyta rättsinformation från regionala och nationella myndigheter på europeisk nivå har ökat. Detta behov kan delvis fyllas genom att göra rättsinformation tillgänglig i digital form och genom den utbredda användningen av internet. Utbytet av rättsinformation i elektronisk form begränsas emellertid av de olikheter som finns mellan de olika nationella rättssystemen och skillnaderna i de tekniska system som används för att lagra lagstiftning och visa densamma på nationella webbplatser. Detta hämmar kompatibiliteten mellan nationella och europeiska institutioners informationssystem, trots den ökade tillgången till dokument i elektronisk form.

11. Användningen av ELI, som bygger på principen om frivilligt och gradvist antagande, bidrar till att dessa problem kan övervinnas. Genom att välja att använda unika identifikatorer, tilldela strukturerade metadata för nationell lagstiftning i officiella tidningar samt offentliggöra metadata i återanvändbart format kan medlemsstaterna möjliggöra effektiva, användarvänliga och snabbare sökningar och informationsutbyten samt effektiva sökmekanismer för lagstiftare, domare, rättstillämpare och medborgare.

IV. LÖSNINGAR

12. Varje medlemsstat bör fortsätta att ge ut sina egna nationella officiella tidningar på det sätt de anser vara lämpligt.
13. Ett gemensamt system för identifiering av lagstiftning och strukturering av tillhörande metadata anses emellertid vara praktiskt, både för att underlätta den fortsatta utvecklingen av sammankopplingen av nationell lagstiftning och för att underlätta rättstillämpares och medborgares användning av dessa rättsinformationssystem.
14. ELI ska införas gradvis på frivillig grund och på ett kostnadseffektivt sätt ge allmänheten åtkomst till tillförlitlig och aktuell lagstiftning. För detta ändamål gäller följande:
- a) Genom ELI skapas en unik identifikator för lagstiftning, vilken är läsbar både för människor och datorer och kompatibel med befintlig teknisk standard (ELI:s första pelare).
 - b) ELI erbjuder en uppsättning metadataenheter för beskrivning av lagstiftning i överensstämmelse med en rekommenderad ontologi (ELI:s andra pelare).
 - c) ELI möjliggör ett utökat, snabbare uppgiftsutbyte: när dessa metadata är integrerade i officiella tidningars och rättsinformationssystemens respektive webbsidor, kan information utbytas automatiskt och effektivt tack vare det semantiska nätverkets nya arkitektur, som gör det möjligt för både människor och datorer att behandla information direkt (ELI:s tredje pelare).
15. Genom ELI kan medlemsstaterna och Europeiska unionen referera till lagstiftning i olika rättssystem på ett flexibelt, självdokumenterande, konsekvent och unikt sätt. ELI URI:er identifierar på ett unikt och säkert sätt enskilda lagstiftningsakter i hela Europeiska unionen, samtidigt som de nationella rättssystemens särdrag beaktas ⁽¹⁾.
16. ELI tar hänsyn såväl till komplexiteten och särdragen hos de regionala och nationella rättssystemen och EU:s rättssystem som till ändringar i rättsresurser (t.ex. konsolideringar, upphävda rättsakter etc.). ELI är utformat för att friktionsfritt fungera vid sidan av befintliga system med hjälp av strukturerade data, och nationella utgivare av lagstiftning på europeisk nivå kan införa systemet i sin egen takt.
17. Utöver medlemsstaterna uppmuntras även kandidatländerna, Luganostaterna ⁽²⁾ och andra att använda ELI-systemet.

V. LÄGESRAPPORT

18. Som uppföljning av rådets slutsatser av den 26 oktober 2012 har följande rekommendationer genomförts:
- a) ELI-systemet har börjat användas inom ett antal nationella system för offentliggörande av lagstiftning (första pelaren och/eller andra pelaren och/eller tredje pelaren). En förteckning över de genomförande nationella utgivarna av lagstiftning återfinns i ELI-registret: <http://eurlex.europa.eu/eli>
 - b) ELI har tillämpats på EU-lagstiftning som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och i portalen EUR-Lex, som drivs av Europeiska unionens publikationsbyrå.
 - c) Europeiska unionens publikationsbyrå har integrerat ELI i EUR-Lex-portalen i enlighet med beslut 2009/496/EG ⁽³⁾.
 - d) Europeiska unionens publikationsbyrå förvaltar och underhåller på sin EUR-Lex-portal ett register över nationella ELI-koordinatorer, information om formatet för och användningen av ELI i de deltagande länderna och annan användbar information.

⁽¹⁾ European Case Law Identifier (ECLI), som tillämpas på frivillig grund, tillhandahåller ett europeiskt system för identifiering av rättspraxis. ELI identifierar lagtexter med olika och mer komplexa egenskaper och de två systemen kompletterar varandra. Rådet begärde genom sina slutsatser införandet av European Case Law Identifier (ECLI) och en minimiuppsättning enhetliga metadata för rättspraxis (EUT C 127, 29.4.2011, s. 1).

⁽²⁾ Island, Norge och Schweiz.

⁽³⁾ EUT L 168, 30.6.2009, s. 41.

VI. SLUTSATS

19. Rådet välkomnar initiativet från ett antal medlemsstater att på frivillig grund genomföra ELI på nationell nivå.
20. Arbetsgruppen *European Legislation Identifier*, nedan kallad *ELI-gruppen*, är det organ som har inrättats av Europeiska unionens råds arbetsgrupp för e-lagstiftning (e-lagstiftning) för att fastställa ELI-relaterade specifikationer och säkerställa framtida utveckling och underhåll av dem inom en strukturerad ram.
- a) ELI-gruppen utarbetar specifikationer som tillsammans utgör ELI-standarden, vilka är tillgängliga på Europeiska unionens publikationsbyrås webbplats:
<http://publications.europa.eu/mdr/eli/>
- b) ELI-gruppen fastställer en rad processer för ändring och underhåll av ELI-specifikationerna, där berörda ELI-aktörer förväntas delta, varigenom det säkerställs att utvecklingen är kompatibel bakåt, så att det garanteras att befintliga genomföranden inte påverkas.
- c) ELI-gruppen utarbetar ett antal vägledningar för god praxis och har utarbetat ett antal resurser som är åtkomliga från ELI-registret:
<http://eurlex.europa.eu/eli>
- d) ELI-gruppens syfte är att genom att dela med sig av kunskap och expertis bistå utgivare av nationell lagstiftning som vill börja använda ELI.
- e) ELI-gruppen är sammansatt av de europeiska länder som har genomfört ELI.
21. Expertgruppen för ELI inom arbetsgruppen för e-lagstiftning (e-lagstiftning) bör föra detta initiativ framåt genom att
- a) göra det möjligt för medlemsstaterna att utbyta erfarenhet och god praxis om användningen av ELI,
- b) informera medlemsstaterna om arbetet i ELI-gruppen,
- c) rapportera medlemsstaternas problem och behov inom ramen för ELI till arbetsgruppen för e-lagstiftning,
- d) rapportera mötenas innehåll till arbetsgruppen för e-lagstiftning.
22. Rådet noterar att var och en av ELI:s pelare (dvs. unika identifikatorer, ontologi och metadata) införs gradvis, valfritt och på frivillig grund.
23. ELI:s pelare kan införas oberoende av varandra, men ELI:s fulla potential kan utnyttjas när de alla kombineras. Rådet uppmanar de medlemsstater som beslutar sig för att införa ELI på frivillig grund att
- a) tillämpa ELI på de nationella lagstiftningsakter som finns med i medlemsstaternas nationella officiella tidningar eller rättsinformationssystem,
- b) när de offentliggör nationella lagstiftningsakter i nationella officiella tidningar eller gör dem tillgängliga i rättsinformationssystem, på det sätt de anser tekniskt lämpligast
- i) tilldela varje lagstiftningsakt en unik identifikator, som bygger på en mall med vissa eller alla de komponenter som anges i specifikationerna,
- ii) inkludera en del av de metadata och den ontologi som anges i bilagan punkt 3. "Webbplatser med referensmaterial om ELI",
- iii) omvandla dessa metadata till serier på de officiella tidningarnas webbsidor,
- c) utse en nationell ELI-samordnare,
- d) utbyta och sprida information om ELI,
- e) i rådets arbetsgrupp årligen diskutera framstegen med införandet av ELI och metadata för nationell lagstiftning.
-

BILAGA

Viktig information och viktiga referenser**1. Nationellt genomförande****1.1 Den nationella ELI-samordnaren**

1. Varje land som använder ELI måste utse en enda nationell ELI-samordnare.
2. Den nationella ELI-samordnaren ansvarar för att
 - a) rapportera om hur genomförandet av ELI fortskrider,
 - b) sprida och rapportera om tillämpliga URI-mallar,
 - c) sprida och rapportera tillgängliga metadata och relationen till ELI:s metadataschema (i tillämpliga fall),
 - d) tillhandahålla den ovan nämnda informationen till ELI-gruppen och expertgruppen för offentliggörande på ELI-webbplatsen.

1.2 Genomförande

1. Genomförandet av ELI är ett nationellt ansvar.
2. ELI kan, om man vill, också användas inom själva lagstiftningsakten i dess publicerade form, för att underlätta hänvisningar.

1.3 ELI inom EU

1. ELI-samordnare för genomförandet av ELI på EU-nivå är Europeiska unionens publikationsbyrå.
2. I tillämpliga fall ska "land" eller "medlemsstat" förstås som "EU".

2. ELI:s delar

Följande delar av ELI svarar mot dessa krav på teknisk grund (ELI:s pelare). ELI:s pelare kan införas oberoende av varandra, men ELI:s fulla potential kan utnyttjas när de alla kombineras.

2.1 Identifiering av lagstiftning – hur man på ett unikt sätt identifierar, betecknar och får åtkomst till nationell lagstiftning och EU-lagstiftning (första pelaren)

ELI använder "HTTP URI:er" för att specifikt identifiera all rättsinformation online som offentliggjorts officiellt i hela Europa. Dessa URI:er beskrivs formellt genom maskinläsbara URI-mallar (IETF RFC 6570), med användning av komponenter som innehåller semantik ur både ett rättsligt perspektiv och ett slutanvändarperspektiv. Varje land kommer att bygga upp sina egna självbeskrivande URI:er i möjligaste mån med utgångspunkt i de beskrivna komponenterna och med hänsyn till sina specifika språkkrav. Länderna kan fritt välja och ordna komponenterna på det sätt som bäst motsvarar deras krav.

En utförligare definition av komponenterna finns tillgänglig på de webbplatser som nämns i punkt 3, "Webbplatser med referensmaterial om ELI".

2.2 Egenskaper som beskriver varje enskild lagstiftningsakt (andra pelaren)

En strukturerad URI kan redan identifiera akter med hjälp av en uppsättning fastställda komponenter, men tillägget av ytterligare metadata, som fastställts inom ramen för en gemensam syntax, kommer att lägga grunden för att främja och öka kompatibiliteten mellan rättsinformationssystem. Genom att identifiera de metadata som beskriver de väsentliga utmärkande egenskaperna hos en resurs, kommer länderna att kunna vidareanvända relevant information som har behandlats av andra för sina egna behov, utan att behöva införa ytterligare informationssystem.

Därför uppmanas länderna att, även om det står dem fritt att använda sina egna metadatascheman, följa och använda ELI:s metadatastandarder med gemensamma men utvidgningsbara referenstabeller, vilka gör det möjligt att uppfylla specifika krav. ELI:s metadataschema är avsett för användning i kombination med anpassade metadatascheman.

En ontologi utgör en formell beskrivning av en uppsättning koncept och relationer inom en viss domän. Genom att beskriva lagstiftningsens egenskaper och relationer mellan olika koncept möjliggörs en gemensam förståelse och tvetydigheter hos termer undviks. Ontologin är en formell specifikation och direkt maskinläsbar.

ELI:s metadata är formaliserade genom ELI-ontologin med utgångspunkt i den väletablerade modellen för "Funktionella krav på bibliografiska poster" (FRBR, <http://archive.ifta.org/VII/s13/frbr/>), som anpassats till andra aktuella standardiseringsinitiativ på området.

Underhållet av ontologin sker under ledning av ELI-gruppen.

2.3 Att göra metadata tillgängliga för uppgiftsutbyte (tredje pelaren)

För att effektivisera uppgiftsutbytet kan ELI:s metadataenheter göras till serier i överensstämmelse med W3C-rekommendationen "RDFa in XHTML: Syntax and Processing" (RDFa). Medlemsstaterna kan välja att lägga till andra format för omvandling till serier utöver RDFa.

3. Webbplatser med referensmaterial om ELI

På EUR-Lex-portalen finns registret över nationella ELI-samordnare, information om formatet för och användningen av ELI i de deltagande medlemsstaterna och annan användbar information:

<http://eurlex.europa.eu/eli>

Referensversionen av ELI:s ontologi underhålls av ELI-gruppen. Denna version samt alla tidigare offentliggjorda versioner och meddelanden rörande dem finns tillgängliga kostnadsfritt i metadataregistret (MDR), som förvaltas av Europeiska unionens publikationsbyrå:

<http://publications.europa.eu/mdr/eli>
